

Budapest, 6. XI. 1962.

Igen Tisztelt Kedves Professzor Ur!

Megkaptam mind a két szép képeslapját, nagyon köszönöm.

Szives elnézést kérek, hogy csak most válaszolok, de nem tudtam korábban írni és pedig meg kell mondanom őszintén, hogy nem annyira elfoglaltságom miatt, hanem inkább azért, mert szerettem volna igen tisztelt Professzor úrnak budapesti meghívásával kapcsolatban már egészen határozott dolgot írni. S a napok és hetek teltek, de még ma sem tudok semmi biztosat írni, ami nekem nagyon fáj és szégyenkezem is miatta.

Professzor ur nekem már annyi sok szives segítséget nyújtott, hogy ez lett volna a legkevesebb, amit én is megtegyek. Igéretet kaptam már ismerőseimtől, hogy a meghívással kapcsolatban mindent megtesznek, hogy a jövő tavaszra két hétre meghívják Professzor urat, de még semmi konkrét dolog nem történt, holott én azt reméltem, hogy ekkorra már meg is tetszik kapni a meghívót. Most némi remény mutatkozik, hogy esetleg ebben az évben karácsony körül esetleg a Történettudományi Intézeten keresztül sikerülne Professzor urat egy hétre meghívni, de egyelőre ez is csak reménység. Nagyon nagyon szégyenkezem. Hogyan forduljak így én igen tisztelt Professzor urhoz ilyen körülmények között? Pedig kéréseim már hetek óta sürgősek lettek volna, de nem mertem írni. Most mégis bátorságot veszek abban a reményben, hogy mint eddig, talán most is meg tetszik hallgatni. Az év utolsó napjaiban, illetőleg januárban el szeretnék utazni Isztanbulba, hogy a

Topkapi Seray levéltárában dolgozzam, persze nem tudom, hogy sikerülni fog-e, kapok-e szabadságot. Nagyon kérem ha volna szíves igen tisztelt Professzor ur egy meghívó levelet küldeni számomra, hogy hat hétre vendégül lát, hogy a Topkapi Seray levéltárában megkezdett levéltári kutató munkámat folytathassam. E meghívó levelet egy külön levélpapírra tessék szíves lenni írni és pedig magyarul. Nem terhelem professzor urat azzal, hogy ezt kérem? A második és a tulajdonképpeni nagy kérésem pedig az volna vajjon lehetségesnek tetszik-e tartani, hogy a jövő év őszén Professzor ur mellett dolgozhatom-e Isztambulban, mint ahogyan a múlt évben már erről szó volt. Nagyon nagyon szeretném ezt tudni, mert hiszen munkámat aszerint végezném és dolgaimat is aszerint rendezném. Talán nem tetszik tolaodónak venni kérésémet és megtetszik engem érteni. Természetesen nagyon hangsúlyozni akarom, hogy ha kérésem alkalmatlan ne tessék fáradni vele. A budai szandzsák feldolgozásához még nem tudtam hozzá fogni, mert a könyvem csak most fejeztem be. Jövőre kezdenénk hozzá, de Makkai ur úgy gondolja, hogy az összes budai defter~~re~~ vagyis a még Isztambulban levő négy darabnak a mikrofilmjére is szükség volna, ha ki akarjuk adni. Nem tudom ezzel kapcsolatban mi Professzor ur álláspontja. Természetesen ehhez még azt is meg kell említenem a magam részéről, hogy ha a jövő ősszel Isztambulban leszek elfoglalva, akkor ennek a munkának az itthoni kiadása esetleg csak hosszú évek múlva lehetne ^{még}. En nagyon szeretnék ezen a munkán dolgozni, de talán mondanom sem kell mennyire szívesebben lennék a Beyazitban. Egyébként a budai szandzsák kiadását tekintettel az anyagi nehézségekre nem az Akadémiánál, hanem Pest megye kulturális osztályánál lehetne csak kieszközölni, ~~tekint~~ mert a szandzsák összeírás tulajdonképpen Pest megye területét foglalja magában.

A Fekete Professzor urrral írt közös könyvünk most már végre december hó elején valóban megjelenik, 840 oldal lesz az arab betűs kiadás és valami 700 oldal a magyar fordítása úgyhogy 520 forintba fog kerülni a kettő, ami sajnos egy kicsit drága. En a budai török kincstár pénztári naplójához írt összefoglalóban teljesen a történeti igazság megírására törekedtem s így hangsúlyoztam például, hogy a törökök csak azért foglalták el Budát, mert a Habsburgok az egész magyar királyság megszerzésére törekedtek és a magyarországi török hódoltság alatt pedig a budai kincstárnak Isztanbulból rendszeres segítséget küldtek súlyos aranyszállitmányok formájában. Nagyon kíváncsian fogom majd várni Professzor urnak a könyvvvel kapcsolatos véleményét és ítéletét. A kiadótól sajnos mindössze csak öt darab tisztelet példányt kapok. Ebből ha meg tetszik engedni egy példányt küldök majd igen tisztelt Professzor urnak és a többi is Törökországba szeretném elküldeni, ha volna olyan szives Professzor ur megírni mit tesz tanácsolni kinek küldjek belőle. Scheel professzor urnak vajjon küldjek belőle?

Hogy van Professzor ur kedves családja odahaza és hogyan
érzi magát Professzor ur Németországban?

Ha szabad visszatérnem Professzor ur magyarországi meghi-
vására kérem tessék megengedni, hogy meghivjam én Professzor urat
a karácsony körüli időkre mint az én vendégem /természetesen egy
meghívót mondjuk a Történettudományi Intézettől ez esetben is
küldenék, csak ez esetben anyagi ~~nehézségek~~ nehézségek miatt nem
az Intézet, hanem az én vendégem lenne Professzor ur/. Ugy örülnék,
ha el tetszene jönni és együtt lehetnénk. Nagyon kérem tessék el-
jönni és ne tessék vissza utasítani az én személyes meghívásomat,
mely tudom, hogy nem olyan megtisztelő, de én őszinte szívből hívom
Professzor urat s kérem ne csekély személyemet, hanem szeretetemet
és őszinte tiszteletemet tekintse. Tessék nekem ebben az évben
igazi karácsonyi örömet szerezni.

Özalp elutazott Párizsba?

Kérem Professzor urat fogadja őszinte tiszteletem mély
kifejezését

Kalbf - Nagy Gyula